

Zaak 2019-259

Datum uitspraak: 12 februari 2020

Uitspraak van het College van beroep voor de examens inzake het geding tussen:

appellante,

en

de Commissie voor de examens van de Open Universiteit casu quo de examinator van de cursus Integratiepracticum (RB9902), gevestigd te Heerlen, verweerders.

I. PROCESVERLOOP

1. Bij brief d.d. 4 december 2019 is namens de Commissie voor de examens aan appellante medegedeeld dat zij op grond van het door haar behaalde resultaat (onvoldoende) voor de opdracht van de cursus Integratiepracticum (RB9902) niet in voldoende mate heeft voldaan aan de eisen die aan de desbetreffende opdracht worden gesteld.
2. Appellante heeft hiertegen (voorlopig) beroep ingesteld per e-mail d.d. 26 november 2019 (met bijlagen). Dit beroep heeft appellante aangevuld op 5 december 2019.
3. Verweerders en appellante zijn niet gekomen tot een minnelijke schikking. Appellante heeft aangegeven haar beroep te willen doorzetten.
4. Verweerders hebben een verweerschrift met de daarbij behorende bijlagen overgelegd.
5. Het College heeft het beroep van appellante behandeld in een openbare zitting op 12 februari 2020 te Heerlen. Namens verweerders zijn verschenen mevrouw mr. M.F.R.H. Ruijschop, ambtelijk secretaris Commissie voor de examens en de heer mr. drs. P.C. Slangen, examinator van de onderhavige cursus.

II. MOTIVERING

1. Uit het verhandelde ter zitting en uit hetgeen door partijen in de overgelegde stukken naar voren is gebracht, is voor het College het volgende komen vast te staan.
2. Het beroep richt zich tegen de uitslag van de door appellante afgelegde tentamenopdracht van de cursus Integratiepracticum (RB9902), in het bijzonder tegen vraag 1, vraag 2 en vraag 3. Appellante heeft bezwaren tegen de wijze van beoordelen.
Met betrekking tot vraag 1 stelt appellante dat zij door de feedback die zij heeft ontvangen als reactie op haar eerste tentamenkans, in verwarring is gebracht. Appellante heeft volgens eigen zeggen de feedback zo goed mogelijk verwerkt en is bovendien van mening dat haar uitwerking van de casus een juiste uitwerking betreft. Gezien de aard van de casus zijn er immers meerdere antwoorden mogelijk. Zij heeft geen extra punten toegekend gekregen ten opzichte van haar eerdere uitwerking. Ook merkt appellante op dat er een zin in het antwoordmodel niet lijkt te kloppen.
Met betrekking tot vraag 2 merkt appellante op dat uit het antwoordmodel volgt dat Boer Felix regelmatig zaken heeft gedaan met Vos BV. Dit betreft een feitelijke constatering. Deze constatering blijkt volgens appellante niet expliciet uit de casus. Voorts merkt appellante op dat de ontvangen

feedback van examiner met betrekking tot vraag 2 ('productaansprakelijkheid?' 'onrechtmatige daad?') niet duidelijk is. Nu appellante de casus op een andere manier heeft geïnterpreteerd, is zij tot een andere uitkomst gekomen. De aard van de casus laat dit toe, mits het voldoende onderbouwd is, aldus appellante. Appellante heeft geen extra punten toegekend gekregen ten opzichte van haar eerdere uitwerking.

Met betrekking tot vraag 3 stelt appellante dat zij het advies van de examiner, om de casus vanuit twee kanten te belichten zo goed mogelijk heeft gevolgd. Appellante heeft geen extra punten toegekend gekregen ten opzichte van haar eerdere uitwerking. Voorts merkt appellante op dat zij geen puntentoekeening heeft gekregen voor haar rechtsvraag, terwijl deze overeenkomt met de rechtsvraag zoals deze volgt uit het antwoordmodel.

3. Verweerders stellen onder verwijzing naar de schriftelijke inhoudelijke reactie dat de beoordeling van de opdracht van appellante naar eer en geweten heeft plaatsgevonden. Conform vaste procedures worden opdrachten waarbij de student een onvoldoende behaalt, her-beoordeeld. Het werk van appellante is in het kader van deze beroepsprocedure een derde maal beoordeeld. De examiner is daarbij niet gekomen tot een andere beoordeling.
4. De examiner licht ter zitting toe dat studenten twee ongestructureerde casussen krijgen voorgeschoteld (één strafrechtelijke en één privaatrechtelijke). De eerste opdracht per casus omvat het bedenken van de relevante rechtsvragen. Studenten krijgen slechts eenmalig de kans om de relevante rechtsvragen te formuleren. Er is geen herkansing mogelijk omdat studenten na het inleveren de relevante rechtsvragen krijgen aangereikt, de rechtsvragen zijn dan openbaar. De examiner benadrukt dat door de structuur van de opdracht verschillende uitwerkingen mogelijk zijn, omdat de casus van meerdere kanten kan worden belicht. Bij de beoordeling van de uitwerking wordt bekeken in hoeverre de uitwerking juridisch valide is, waarbij een aantal elementen wordt beoordeeld.
5. De examiner licht voorts toe dat bij de beoordelingen van de uitwerkingen een kleine groep studenten onvoldoende (slecht) presteert, een vrij grote groep voldoende (goed) presteert en dat een derde groep zich daar tussenin bevindt. Voor deze groep geldt dat in ieder geval een van de twee casussen met een voldoende beoordeeld moet zijn. De andere casus mogen ze in dat geval herkansen. Appellante heeft voor de strafrechtcasus een voldoende gescoord. De privaatrechtelijke casus (waarover deze procedure gaat) mocht appellante herkansen. Studenten ontvangen richtinggevend commentaar, waardoor studenten die de opdracht moeten herkansen onevenredig voordeel genieten. Zij kunnen dit richtinggevend commentaar verwerken in de uitwerking. Om dit voordeel te beperken kan de herkansing nooit leiden tot een cijfer hoger dan het cijfer 6.
6. De examiner licht ter zitting toe dat de herkansing werd beoordeeld door twee personen, zoals gebruikelijk wanneer studenten een onvoldoende halen. De examiner benadrukt dat in het kader van het beroepschrift de uitwerking van appellante nogmaals is bekeken, maar dat niet gekomen kan worden tot een ander oordeel. De examiner stelt dat er sprake is van een verbetering ten opzichte van de eerste uitwerking, maar dat deze verbetering geen voldoende rechtvaardigt en geen voldoende basis biedt voor het schrijven van een pleitnota.

Met betrekking tot vraag 1 stelt de examiner dat de gegeven feedback richtinggevend bedoeld is, maar dat studenten geen uitvoerige feedback ontvangen. De examiner licht in zijn verweer toe dat appellante het onrechtmatigheids criterium verkeerd heeft uitgelegd en daartoe komt tot een onjuiste uitwerking. De aansprakelijkheid op grond van de toerekenbare niet-nakoming wordt in de tweede versie wel iets beter uitgewerkt, maar bevat nog onvoldoende elementen om tot een voldoende te kunnen komen.

Met betrekking tot vraag 2 stelt de examiner dat het mogelijk is om tot een andere uitwerking te komen, maar dat appellante de casus heeft geïnterpreteerd op een wijze die haaks staat op de gegeven feiten en omstandigheden. De examiner merkt op dat nagenoeg alle studenten in hun uitwerking de mogelijkheid hebben besproken dat er wél sprake is van een handelsrelatie tussen Boer Felix en Vos BV. Dit wordt in de tweede kans beter geadresseerd, maar nog onvoldoende om te komen tot een hogere toekenning van het deelcijfer.

Met betrekking tot vraag 3 stelt de examiner wederom dat het mogelijk is om tot een andere uitwerking te komen. De examiner stelt echter dat een deel van de uitwerking van appellante onbegrijpelijk is. Deze uitwerking kan niet tot een voldoende leiden, zelfs niet indien de uitwerking enkele juridische elementen bevat die wel correct en begrijpelijk zijn. De uitwerking van appellante is onvoldoende solide om te kunnen komen tot een goed pleidooi (volgende fase in de cursus). Daar waar appellante stelt dat ze te weinig punten toegekend heeft gekregen voor het noemen van de rechtsvraag, stelt de examiner dat essentiële onderdelen van de rechtsvraag niet werden

- benoemd. Appellante heeft zich niet uitgelaten over de gebondenheid aan de algemene voorwaarden. Het is niet de bedoeling dat de examinerator bij de beoordeling dient te gissen naar wat appellante heeft bedoeld. Op basis hiervan kan volgens de examinerator niet gekomen worden tot de toekenning van een hoger aantal punten.
7. Het College dient overeenkomstig artikel 7.61 lid 2 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek te beoordelen of de bestreden beslissing al dan niet in strijd is met het recht. Het College stelt voorop dat voorkomen dient te worden dat de toetsing het karakter krijgt van een herbeoordeling, het College is immers geen 'superexaminator'. Om die reden is de toetsing van de inhoud van een beoordeling terughoudend.
 8. Met betrekking tot de waardering van het werk van appellante met een onvoldoende overweegt het College dat de examinerator in redelijkheid heeft kunnen komen tot de gegeven beoordeling, waaronder de toekenning van het aantal punten voor de diverse onderdelen van de opdracht. Het College volgt daarbij de uitleg van de examinerator dat de casus ruimte biedt voor een uitwerking vanuit meerdere invalshoeken en dat deze opzet is gekozen om in het vervolg bij de te houden pleidooien, ruimte te kunnen bieden aan verschillende juridisch steekhoudende standpunten. Het College stelt vast dat het gegeven aantal punten beargumenteerd is en ziet geen reden de beoordeling voor kennelijk onredelijk te houden. Het College stelt verder vast dat de eerste kans van appellante is voorzien van feedback. Met de gegeven inhoudelijke reacties van de kant van verweerders in deze procedure acht het College de beoordeling voldoende toegelicht. Het College heeft geen aanknopingspunten voor het oordeel dat de eindbeoordeling van de examinerator niet voldoet aan de daaraan te stellen eisen.
 9. Met betrekking tot appellantes opmerking dat het haar verbaast dat de examinerator voor haar kan bepalen dat zij op basis van haar uitwerking geen pleidooi kan maken, overweegt het College nog als volgt. Toegelicht door de examinerator is dat een ruime ervaring met dit Integratiepracticum leert dat een gedegen (voldoende) uitwerking van de casus een noodzakelijke voorwaarde is om met succes aan het pleidooi te kunnen deelnemen. Dit is een belang dat appellante raakt maar ook haar medestudenten. Het College ziet geen aanknopingspunten, gelet op de ervaring en deskundigheid van de examinerator om diens standpunt hierover niet te volgen.
 10. Het bovenstaande leidt dan ook tot de conclusie dat het beroep, voor zover het beoordeeld kan worden binnen de bevoegdheid van het College en met de beoordelingsmaatstaven die zij kan hanteren, ongegrond is.

III. BESLISSING

Gelet op artikel 7.61 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek beslist het College als volgt.

Het College verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan door mr. dr. J.M.E. Derks, voorzitter, dr. ir. H.L. Jonker en B. Geurts, leden, in tegenwoordigheid van S.E.M. van der Westen LLB, secretaris, op 12 februari 2020.

w.g. de secretaris,

w.g. de voorzitter,

S.E.M. van der Westen LLB

mr. dr. J.M.E. Derks

voor eensluidend afschrift,

S.E.M. van der Westen LLB

Tegen een besluit van het College van beroep voor de examens kan door een betrokkene binnen zes weken na verzending van dat besluit beroep worden ingesteld bij het College van Beroep voor het hoger onderwijs (artikel 7.66 WHW), Postbus 16137, 2500 BC Den Haag

